

ledes at Enhver betaler Halvdelen, eller at ordne Forholdet paa den Maade, som er bestemt i Forordningen af 15de Juni 1792, der netop i Forslaget er citeret, nemlig at Eierne afholder Udgiften og Brugerne forrenter den, stjøndt dette sidste ganske vist kan medføre den Ulempe, at de Summer, om hvis Forrentning der bliver Tale, ere saa smaa, at Beregningen af Forrentningsbeløbet i mange Tilfælde vil være næsten bethydningsløs. Allsaa i Principet kan jeg tiltræde den Tanke, som er nedlagt i Underændringsforslaget, men jeg vilde sætte særlig Priis paa, om det ikke kom til Afstemning i denne Stikkelse, men først ved Bde Behandling i den af mig antydede Stikkelse. — Under Nr. 10 er der stillet et Underændringsforslag, som gaaer ud paa, at naar Jernbanebriksen giver et Overskud af over 4 pCt., skal dette Overskud anvendes til at tilbagebetale disse Expropriationsudgifter. Jeg vil nødig udtale mig med Bestemthed enten for eller imod dette Forslag, da det har en finansiell Betydning, og jeg ikke troer at kunne udtale Noget paa min fraværende Collega's Vegne, idet jeg ikke har været istand til at indhente hans Formening allerede nu. Kun skal jeg foreløbig bemærke, at det forekommer mig at være uundgaaeligt nødvendigt, at der i Underændringsforslaget nærmere bestemmes, til hvem det egentlig er, at Pengene skulde vende tilbage. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at naar de vende tilbage til Amtsrepartitionens fonden, allsaa til Kassen, saa komme Egne, og det store Egne, til at nyde Godt af denne Tilbagevenden, uden at de paa nogen Maade fra Først af have bidraget til Summens Tilveiebringelse. Ligeledes vil jo, naar § 3 bliver benyttet af Indenrigsministeren, Bidraget blive forstjælligt, eller vil kunne blive det, for de forstjællige Egne af Amtet, og der vilde allsaa fremkomme en Ubillighed ikke alene med Hensyn til Svendborg Amt, hvor disse store Dyrupper falde bort, men ogsaa ligeoverfor andre Amter, paa hvilke Indenrigsministeren havde benyttet sin Fordelingsret efter § 3; der vilde saaledes stee Uret, naar Pengene vendte tilbage til Amtsrepartitionens fondene som saadanne. Dersom man vilde tænke sig, at Bidragene skulde vende tilbage, ikke til de

store Kasser, hvorfra de ere indbetalte til Statskassen, men til de private Kasser, som oprindelig have ydet dem — allsaa til Eiernes og Brugerens —, vilde det ikke have nogen Banstikkelig at finde Eierne eller i alt Fald Eiendommene, men det vilde have ganske overordentlige Banstikkeligheder at finde Brugerne; thi jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at Underændringsforslaget under Nr. 6 eller et lignende Forslag vil blive optaget i Loven. Jeg kan ikke stille mig stjøndt overfor den Tanke, som er nedlagt i Underændringsforslaget under Nr. 10, da det forekommer mig, at der kan siges særdeles Meget for, at naar Jernbanebriksen viser sig at være maastee endog i høi Grad rentabel for Statskassen, denne da tilbagebetaler det Bidrag, som de omhandlede Provindsfer have ydet til Jernbanerne. Jeg er derhos meget langt fra at fralægge dette Forslag nogen reel Betydning, da ogsaa jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at den Tid vil komme, da disse Jernbaner ville forrente sig og forrente Mere end disse 4 pCt.; men hvornaar denne Tid vil komme, derom kan man ganske vist være uenig. — De andre Underændringsforslag, som ere stillede til Udvalgets Forslag, gaae paa en enkelt Undtagelse nær, som jeg tilstodt skal komme til, ud paa at modificere det Bidrag, som enkelte Egne og Byer skulde yde. Jeg er nu af den Mening, som jeg bestandig har vedkjendt mig, at jo mere man fordyber sig i Undersøgelser af, hvorvidt de vedkommende Egne og Byer blive behandlede billigt og ligeligt efter Lovforslaget, desmere fjerner man sig fra at opnaae Enighed om Lovforslaget som Heelhed. Jeg troer, at det for Alle maa være langt lettere at finde sig i den lille Ubillighed, som fordeles paa Mange, end at finde sig i en stor Ubillighed, som rammer Faa. Det er ganske vist, for at tage et Exempel, at Svendborg Amts sydlige Deel har forholdsvis mindre Fordeel af Banen end de Egne af Byen, hvor igjennem denne gaaer; men det Samme kan ubetinget siges — og det forekommer mig, at det kan siges end stærkere — om Dele af andre Amter, som f. Ex. Randers Amt, der med sine 25,000 Tdr. Hartkorn kun har 6 Mil Jernbane, som endda ligge, saa at sige, i Amtets